

ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของ
คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้
ประจำกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๒) และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดและคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ถูกร้องเรียนว่ากระทำการทวงถามหนี้ที่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้

“คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ การเสนอเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่สำหรับกรุงเทพมหานครให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้เสนอเรื่อง ในจังหวัดอื่นให้ที่ทำการปกครองจังหวัดเป็นผู้เสนอเรื่อง โดยให้ดำเนินการรวบรวมตรวจสอบเอกสารหลักฐานสรุปเรื่องแล้วทำความเห็นเสนอคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มอบหมายก็ได้

ข้อ ๖ ให้เลขานุการมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่มอบหมาย ตลอดจนดำเนินงานด้านธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เลขานุการจะมอบหมายให้ผู้ช่วยเลขานุการดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๒

การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาเบื้องต้น

ข้อ ๗ ให้เลขานุการมีหน้าที่รวบรวมความเห็น คำร้อง คำชี้แจงและเอกสารทั้งปวงที่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่แล้วทำบันทึกสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมทั้งเสนอความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพิจารณาวินิจฉัยต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูลให้มิมีมติรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา แต่หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่ควรรับไว้พิจารณาให้มิมีมติไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้น พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องเรียนทราบโดยไม่ชักช้าหากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนนั้นเกี่ยวกับความผิดที่มีโทษทางปกครองให้พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๒ และหากมีโทษทางอาญาให้พิจารณาดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๒

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง

ข้อ ๙ กรณีที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่แจ้งข้อร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ เพื่อให้ผู้ถูกร้องเรียนยื่นคำชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือพร้อมทั้งพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่กำหนด

การพิจารณาของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

การพิจารณาต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเป็นหนังสือ ได้ตามสมควรแก่กรณี ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่อาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงด้วยวาจา ประกอบหนังสือชี้แจงดังกล่าวได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนมิได้จัดทำคำชี้แจงพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาจากพยานหลักฐานที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง โดยมีอำนาจดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เว้นแต่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกไปตรวจสอบสถานที่หรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดออกไปตรวจสอบสถานที่

ข้อ ๑๓ ถ้าผู้ร้องเรียนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ให้มาให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามที่แจ้งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่จะมีมติให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนนั้นมีความผิด

ข้อ ๑๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่จะสั่งให้จำหน่ายเรื่องร้องเรียนเสียก็ได้

(๑) เมื่อผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องร้องเรียน

(๒) การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณามีได้เป็นไปตามขั้นตอนในข้อบังคับนี้

(๓) เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่เห็นว่าการพิจารณาไม่เป็นประโยชน์อีกต่อไป

ข้อ ๑๕ การแจ้งข้อร้องเรียน กำหนดวันนัดพิจารณา คำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง หรือการแจ้งอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้ให้ทำเป็นหนังสือ

ส่วนที่ ๓

เรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา

ข้อ ๑๖ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่นำหลักเกณฑ์ ในส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่พิจารณาเห็นว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาและผู้ถูกร้องเรียนไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกและเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ส่งเรื่องร้องเรียนนั้นไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบต่อไป

หากเป็นกรณีความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังพนักงานสอบสวนในท้องที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินคดี

หมวด ๓

การกำหนดค่าปรับทางปกครอง

ข้อ ๑๘ ในการกำหนดค่าปรับทางปกครองคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำท้องที่ ต้องคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิดและคำนึงถึงข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

- (๑) ความผิดเกิดขึ้นโดยความจงใจหรือเกิดจากความประมาทเลินเล่อ
- (๒) พฤติการณ์แห่งความผิดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งอันเป็นสาระสำคัญ
- (๓) ระดับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น
- (๔) ความถี่ของการกระทำผิด
- (๕) ประวัติการถูกลงโทษปรับทางปกครอง โทษทางอาญา ของผู้กระทำผิด

ข้อ ๑๙ ในการพิจารณาวินิจฉัย การทำคำวินิจฉัย การอุทธรณ์ และการขอพิจารณาใหม่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนที่มีโทษทางปกครอง หากข้อบังคับนี้หรือกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้มิได้กำหนดไว้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประธานกรรมการกำกับการทวงถามหนี้